

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS
மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம் சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

Volume :7 /Issue 7 / MARCH 2026

E-ISSN 3049-3676 (Online)

மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

சிலப்பதிகாரம் - குன்றக்குரவையில் புலப்படும்

முருக வழிபாட்டு மரபுகள்

முனைவர் பீ. பெரியசாமி,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி,

ஆரணி, திருவண்ணாமலை- 632317,

மின்னஞ்சல்:periyaswamydeva@gmail.com, கைபேசி:9345315385,

<https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>.

The Tradition of Lord Murugan Worship in Kundrakkuravai of Silappathikaram

Dr. B. Periyaswamy,

Assistant Professor, Department of Tamil,

Dr. MGR Chockalingam Arts College,

Arni, Thiruvannmalai – 632317,

MAIL ID:periyaswamydeva@gmail.com, CELL : 9345315385,

<https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

MARCH - APRIL

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சிலப்பதிகாரத்தின் குன்றக்குரவை வாயிலாகக் குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. குறிஞ்சி நிலத்தின் இயற்கைச் சூழல், மக்களின் உணவுமுறை, தொழில், மற்றும் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளை இது விவரிக்கிறது. குறிப்பாக, 'குரவைக்கூத்து' என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு மட்டுமல்லாமல், அது சமூக ஒருமைப்பாட்டிற்கும், முருக வழிபாட்டிற்கும் எவ்வாறு துணைநின்றது என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், தலைவியின் காதல் நோயைத் தீர்க்க தாய் எடுக்கும் 'வெறியாட்டு' முயற்சியையும், அதற்குத் தலைவியின் நகைப்புடன் கூடிய எதிர்வினையையும், இறுதியில் காதலனுடன் மணம் கூட முருகனிடம் வேண்டுவதையும் இக்கட்டுரை விரிவாக அலசுகிறது.

Abstract

This article explores the lifestyle of the Kurinji land people as depicted in the 'Kunrakkuravai' chapter of Silappathikaram. It describes the natural environment, dietary habits, occupations, and religious practices of the mountainous region. It highlights how 'Kuravaikoothu' (a group dance) served not only as entertainment but also as a catalyst for social cohesion and the worship of Lord Murugan. Furthermore, it analyzes the traditional 'Veriyattu' ritual performed by the mother to cure the heroine's love-sickness, the heroine's witty response to it, and their final prayer to Lord Murugan for a successful marriage with her lover.

முக்கியச் சொற்கள்

குறிஞ்சி நிலம், சிலப்பதிகாரம், குன்றக்குரவை, முருகப்பெருமான், குரவைக்கூத்து, வெறியாடல், கொடிச்சியர், தினைப்புனம்.

Keywords

Kurinji Landscape, Silappathikaram, Kunrakkuravai, Lord Murugan, Kuravaikoothu, Veriyadal, Kodichiyar, Millet Fields.

முன்னுரை

பண்டையத் தமிழர்களின் வாழ்வு நிலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஐந்திணைகளில் முதன்மையானதான 'குறிஞ்சி', மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமாகும். சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கிப் பிற்காலக் காப்பியங்கள் வரை குறிஞ்சி நில மக்களின் கள்ளமற்ற வாழ்வியலையும், இயற்கையோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த பிணைப்பையும் விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளன. அவ்வகையில், இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் 'குன்றக்குரவை', குறிஞ்சி நிலத்து மக்களின் பண்பாடு, கலை, மற்றும் பக்தி நெறியைப் பறைசாற்றும் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. கண்ணகி விண்ணுலகம் சென்ற அதிசயத்தைக் கண்ட மலைவாழ் மக்கள், அவளைத் தெய்வமாகப் போற்றி, தங்கள் குலதெய்வமான முருகனிடம் முறையிடும் பாங்கினை இக்கட்டுரை விரிவாக விளக்குகிறது.

MARCH - APRIL

குறிஞ்சி நில அமைப்பும் குடிகளும்: ஒரு மாற்று விளக்கம்

மலையும் அதனைச் சார்ந்த நிலப்பரப்புமே குறிஞ்சி எனப்பட்டது. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் குன்றுகளின் கடவுளான முருகப்பெருமானைத் தங்கள் முதன்மைத் தெய்வமாகக் கருதித் தொழுதனர். இயற்கை வளம் மிக்க இப்பகுதியில் தானாக விளைந்த மூங்கிலரிசி, நிலக்கீழ் கிழங்குகள் மற்றும் மலைத்தேன் ஆகியவையே இவர்களது பிரதான உணவாக அமைந்தன. இவர்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்த குடியிருப்புப் பகுதிகளை 'சிறுகுடி' என்னும் சொல்லால் இளங்கோவடிகள் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இந்த நிலத்தின் தலைவர்களைக் குறிப்பிடும்போது வெற்பன், சிலம்பன் போன்ற பெயர்களால் ஆசிரியர் அழைக்கிறார். மேலும், நிலத்தின் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அங்கிருந்த ஆண்கள் 'குறவர்' என அழைக்கப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது. அதேபோல், குறிஞ்சி நிலத்து மகளிரைக் குறிக்க 'கொடிச்சியர்' எனும் சொல்லைச் சிலப்பதிகாரம் பயன்படுத்துகிறது.

குன்றக் குறவையோடு கொடிச்சியர் பாடலும் (சிலம்பு.25.25)

என்னும் வரிகள் மூலம், மலைவாழ் பெண்கள் 'கொடிச்சியர்' என்று அழைக்கப்பட்டதை அறியலாம்.

MARCH - APRIL

இவர்களின் முதன்மைத் தொழிலாக வேட்டையாடுதலும், தேன் சேகரித்தலும் விளங்கியது. பெண்கள் தினைப்புனங்களில் விளைச்சலைச் சிதைக்க வரும் பறவைகளை (கிளி, குருவி) விரட்டுவதையும், மலை அருவிகளிலும் சுனைகளிலும் நீராடி மகிழ்ந்திருப்பதையும் தங்களின் வாழ்வியல் மரபாகக் கொண்டிருந்தனர். வேங்கை மர நிழலில் அவர்கள் தங்கியிருந்த முறை, அவர்கள் இயற்கையோடு கொண்டிருந்த நெருக்கமான பிணைப்பைப் புலப்படுத்துகிறது.

குறிஞ்சி நிலத் தொழிலும் வாழ்வியல் சிறப்பும்

குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் தினைப்புனங்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தனர். "குருவி ஒப்பியும் கிளிகடிந்தும் / குன்றத்துச் சென்றவைகி" (சிலம்பு. 24.1-2) என்னும் சிலப்பதிகார வரிகள், தினைப் பயிர்களைச் சேதப்படுத்த வரும் குருவிகளைத் துரத்தியும், கிளிகளை விரட்டியும் பயிர்களைக் காக்கும் பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டதை மெய்ப்பிக்கின்றன. மேலும், 'குலமலை உறைதரு குறவர்தம் மகளார்' (சிலம்பு. 24.16.2) என்ற தொடர் மூலம், இக்குடிமக்கள் வாழ்ந்த மலைப்பகுதியை இளங்கோவடிகள் 'குலமலை' என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இவர்களின் அன்றாட வாழ்வு என்பது

உழைப்போடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், இயற்கையோடு இயைந்த இன்பங்களையும் கொண்டிருந்தது.

"அருவி ஆடியும் சுனை குடைந்தும்

அலவுற்று வருவேம்மன்

மலைவேங்கை நறுநிழலின்" (சிலம்பு. 24.3.6)

என்ற வரிகள், மலையருவிகளில் நீராடியும், இயற்கைச் சுனைகளில் குதித்து விளையாடியும் மகிழ்ந்த குறவர் மகளிரின் வாழ்வியலைச் சித்தரிக்கின்றன. அலைந்து திரிந்து களைப்புற்ற வேளையில், நறுமணம் வீசும் வேங்கை மரங்களின் நிழலில் தங்கி ஓய்வெடுத்தனர் என்பது, அவர்களின் வாழ்வு இயற்கையோடு எவ்வளவு இயல்பாக ஒன்றி இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

சிலப்பதிகாரத் தோற்றத்தில் குறிஞ்சி நிலத்தவரின் பங்கு

சிலப்பதிகாரம் எனும் மாபெரும் காப்பியம் உருவாவதற்குக் குறிஞ்சி நில மக்களே மூலாதாரமாகத் திகழ்கின்றனர். மதுரையை எரித்துவிட்டுத் துயரத்தோடு வந்த கண்ணகி, வேங்கை மரத்தின் நிழலில் நின்றிருந்தபோது, தேவர்கள் போற்ற அவள் வானகம் சென்ற அதிசயத்தைக் கண்டவர்கள் இக்குறிஞ்சி நில மக்களே.

"கான வேங்கை கீழோர் காரிகை

MARCH - APRIL

எந்நாட்டாள் கொல் யார் மகள் கொல்லோ" (சிலம்பு. 25.57-61)

அவளது தெய்வத் தன்மையைக் கண்டு வியந்த அம்மக்கள், "இவள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவள்? யாருடைய மகள்?" என்று வினவியதன் மூலம் அவர்களின் மென்மையான உள்ளமும், பிறர் துன்பம் கண்டு இரங்கும் பண்பும் வெளிப்படுகிறது.

குறவர்களின் விசுவாசமும் நற்பண்பும்

மலைவாழ் மக்கள் சேர மன்னனைக் காணச் சென்றபோது, வெறும் கையுடன் செல்லாமல் தங்கள் நிலத்தில் விளைந்த அரிய பொருட்களைப் பரிசாகக் கொண்டு சென்றனர். இது அவர்களின் உயர்ந்த அன்பு நிலையை உணர்த்துகிறது. மேலும், "ஏழ்பிறப்பும் அடியேம்" (சிலம்பு. 25.26) என்ற வரிகள், மன்னன் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த எல்லையற்ற பற்றுதலையும், தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடரும் மரியாதையையும் பறைசாற்றுகின்றன.

அவர்களின் வாழ்த்தும் பண்பு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. "ஊழியுழி வழிவழி சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்" (சிலம்பு. 25.91) என மன்னனின் வெற்றியைப் போற்றி வாழ்த்தியதன் மூலம், அவர்கள் தங்களை ஆண்ட அரசன் மீது கொண்டிருந்த நன்மதிப்பை இளங்கோவடிகள் பதிவு செய்துள்ளார்.

MARCH - APRIL

இவ்வாறாக, குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியலையும், அவர்களின் விழுமியங்களையும் சிலப்பதிகாரம் மிக நுட்பமாகச் சித்தரிக்கிறது.

கலைகளின் பிறப்பிடம் கூத்த நூல் காட்டும் படிநிலை

பண்டைத் தமிழ் இலக்கண நூலான 'கூத்த நூல்', கலைகள் எவ்வாறு ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாகக் கிளைத்தன என்பதை மிக நுட்பமாக விளக்குகிறது. ஆதிக்கடவுளான இறைவனின் திருக்கூத்தே அனைத்துக் கலைகளுக்கும் மூலமாக அமைகிறது.

தோற்றப் படிநிலைகள்

அமைதி நிலையில் (மோனம்) இருந்த அந்த இறைவனின் திருக்கரத்தில் ஏந்திய உடுக்கையிலிருந்து எழுந்த ஓசையின் சுழற்சியே இசையின் தொடக்கப்புள்ளி என்கிறது இந்நூல். அந்த ஓசையிலிருந்து இசை (நாதம்) பிறந்தது; இசையின் தாளத்திற்கேற்ப உடலின் அசைவான ஆட்டம் உருவானது. அந்த ஆட்டத்தின் ஒழுங்குமுறையிலிருந்து கூத்தின் அமைப்பு நிலைபெற்றது. கூத்தின் செழுமையிலிருந்து நாட்டியக் கோவைகள் உருவாகி, இறுதியில் அவை பல்வேறு நாடக வகைகளாக மலர்ந்தன.

நூற்பாவின் சாரம்

உடுக்கை ஓசை - இசை - ஆட்டம் - கூத்து - நாட்டியம் - நாடகம். இறைவனின் வலக்கரத்தில் உள்ள உடுக்கை என்பது வெறும் கருவி மட்டுமல்ல, அது பிரபஞ்சத்தின் ஓசை மற்றும் இயக்கத்தின் ஊற்றுக்கண் என்பதை, "நாட்டியம் பிறந்தது நாடக வகையே" (கூத்த நூல்: நூற்பா-1) எனும் வரி உறுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறாக, இசை முதல் நாடகம் வரையிலான கலைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை மிகத் தெளிவாகக் கூத்த நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

குரவை மற்றும் கூத்து மரபு: சங்க இலக்கியச் சான்றுகள்

பண்டைய தமிழர் கலை மரபில் 'குரவை' என்பது மிகவும் தொன்மையான மற்றும் தனிச்சிறப்பு மிக்க ஒரு ஆடல் வடிவமாகும். பல்வேறு இலக்கண மற்றும் கலைக் களஞ்சிய நூல்கள் இதனைப் பின்வருமாறு வரையறுக்கின்றன.

குரவையின் அமைப்பு

'அபிதான சிந்தாமணி' (பக். 579) என்னும் கலைக்களஞ்சியம், குரவையை ஒரு தனித்துவமான கூத்து வகை என அடையாளம் காட்டுகிறது. ஏழு பெண்கள் கைகோர்த்துக்கொண்டு வட்டமாக நின்று

ஆடும் ஆடல் முறையே 'குரவை' என இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கூத்தின் இலக்கணம்

'பஞ்ச மரபு' (பக். 24) என்னும் இசைத் தமிழ் நூல், "பலர் இணைந்து ஆடுவதே கூத்து" எனப் பொதுவான இலக்கணம் வகுக்கிறது. ஒரு கதையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் ஆடல் வடிவமே கூத்து என்பதற்குச் சான்றாக 'குரவைக் கூத்தினை' அது முன்னிறுத்துகிறது.

ஏழு வகை கூத்துகள்

பஞ்ச மரபின் 'கூத்து மரபு' பகுதியில் (நூற்பா: 128), ஆடல் கலை ஏழு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை: 1. திருத்தாண்டவம், 2. நிருத்தம், 3. நாட்டியம், 4. குரவை, 5. வரி, 6. கோலம், 7. வகைக் கூத்து இவ்வாறாக, பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் குரவையினை ஒரு கூட்டு ஆடல் வடிவமாகவும், கூத்து வகைகளில் ஒரு முக்கியமான பிரிவாகவும் பதிவு செய்துள்ளன.

குரவையின் பாடுபொருளும் முருகனின் வீரமும்

கூத்து மரபில் 'குரவை' என்பது பெரும்பாலும் வீரத்தையும் வெற்றியையும் மையமாகக் கொண்டு அமைந்ததாகும். இதனைப் பின்வரும் இலக்கியச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன:

வீரத்தின் வெளிப்பாடு

'கூத்தநூல்' (பக். 151) தனது தொகுப்பு மரபினைப் பற்றிக் கூறும்போது, "கூத்தின் விறலது குமரன் கூத்து" எனக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது, ஆடல் கலையின் வலிமையும் வெற்றியும் முருகப்பெருமானின் கூத்திலேயே அடங்கியுள்ளது என்பது இதன் பொருளாகும்.

வெற்றிக் கடவுள் முருகன்

முருகப்பெருமான் வெறும் அழகின் தெய்வம் மட்டுமல்ல, அவர் வீரத்தின் அடையாளமான 'தேவ சேனாபதி' ஆவார். அருணகிரிநாதர் தனது கந்தரலங்காரத்தில் (பாடல் 4), சூரன் முதலான அசுரர்களைத் தனது கூர்மையான ஆயுதத்தால் ஒரு கணப்பொழுதில் அழித்த 'கொற்றவையின் சிறுவன்' என்று முருகனைப் போற்றுகிறார். அசுரர்களின் உடல் சிதறி வீழ்ச் செய்த அந்த வீரச் செயலே குரவை போன்ற வீரக் கூத்துகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

இலக்கியப் போற்றுதல்

திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாக்களும் முருகனைப் போர்க்கடவுளாகவே முன்னிறுத்துகின்றன. "வெற்றிவேல் போர்க் கொற்றவை சிறுவ" என்றும், தேவர்களின் சிறை மீட்ட "தீரவேல்" உடையவன் என்றும் முருகனின் போர்த்திறத்தைப் புகழ்கின்றன.

இவ்வாறு, போர்க்களத்தில் பெற்ற வெற்றியைக் கொண்டாடும் விதமாகவும், வீரத்தின் விளைநிலமாகவும் விளங்கும் முருகப்பெருமானின் புகழே குரவைக்கூத்தின் முதன்மையான பாடுபொருளாகத் திகழ்கிறது.

குரவைக்கூத்து: சமூகப் பண்பாட்டுப் பின்னணி

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு கலை வடிவமாக 'குரவைக்கூத்து' விளங்கியது. இதனைப் பற்றிய பல்வேறு வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் அதன் சிறப்பை உணர்த்துகின்றன.

நிகழ்த்துமுறை மற்றும் சமூகத் தன்மை

அபிதான சிந்தாமணி குரவையை ஒரு 'மலை நடனம்' என்று குறிப்பிடுகிறது.

MARCH - APRIL

பொதுவாக இது ஏழு அல்லது ஒன்பது பெண்கள் இணைந்து ஆடும் ஆடல் என்று அறியப்பட்டாலும், ஆய்வாளர் எஃப்.

பாக்கியமேரி தனது 'காலந்தோறும் தமிழர் கலைகள்' நூலில், ஆடுபவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டு ஆடுவதே இதன் அடிப்படை நெறிமுறை என்கிறார். இதிலிருந்து, இக்கூத்து பெண்கள் மட்டுமன்றி, ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து நிகழ்த்திய ஒரு கூட்டு ஆடல் என்பதை அறிய முடிகிறது. இது காதலர்களுக்கிடையிலான நெருக்கத்தை வளர்க்கும் ஒரு களமாகவும் அமைந்திருந்தது.

இலக்கியங்களில் குரவையும் அதனால் எழுந்த சிக்கல்களும்

குரவைக்கூத்து எப்போதும் மகிழ்ச்சியை மட்டும் தரவில்லை; சில நேரங்களில் அது குடும்ப உறவுகளில் விரிசலையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறுந்தொகை (364): தலைவனை நாடும் பரத்தை ஒருத்தி குரவை ஆடும் திருவிழா நாளில் தலைவியின் சினத்திற்கு ஆளாவதை விவரிக்கிறது. கலித்தொகை, நற்றிணை, மதுரைக்காஞ்சி: தலைவன் பரத்தையோடு இணைந்து குரவை ஆடுவதைக் கண்டு தலைவி வருந்துவதைச் சங்க இலக்கியங்கள் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளன. அகநானூறு: கடற்கரை மணலில் மக்கள் ஒன்றுகூடி இக்கூத்தினை நிகழ்த்திய அழகிய காட்சியைச் சித்தரிக்கிறது.

MARCH - APRIL

வீரமும் வழிபாடும் இணைந்த கலை

கலித்தொகையின் 103-வது பாடல், ஏறுதழுவி வெற்றி பெற்ற தலைவன் தனது உறவினர்களுடன் சேர்ந்து ஆடிய குரவையை விவரிக்கிறது. இதன் மூலம் வீரமும் கலையும் இணைந்திருந்ததை அறியலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் இது இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகக் கூறப்படுகிறது:

- ஆய்ச்சியர் குரவை :முல்லை நில மக்கள் ஆடுவது.
- குன்றக்குரவை :குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் முருகப்பெருமானை வேண்டி ஆடுவது.

இசைக்கருவிகளும் பக்தி நிலையும்

குறவர்கள் 'குறிஞ்சிப் பண்' பாடி, தொண்டகம், சிறுபறை, கொம்பு (கோடு), மணி போன்ற தங்களுக்குரிய இசைக்கருவிகளை முழங்கி முருகனை வழிபட்டனர்."வெறியாடல் தான் விரும்பி வேலன் வருக" (சிலம்பு. 24.10) எனும் வரிகள், வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக 'வெறியாட்டு' நிகழ்ந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இது இறைவனின் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழமான பக்தியையும், சடங்கு முறைகளையும் தெள்ளத்தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

குரவைக்கூத்தின் சமூக மற்றும் கலைசார்ந்த நன்மைகள்

குரவைக்கூத்து என்பது வெறும் மனமகிழ்ச்சிக்கான ஆடல் வடிவம் மட்டுமல்லாது, பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆக்கப்பூர்வமான பல மாற்றங்களை உருவாக்கிய ஒரு ஊடகமாகவும் திகழ்ந்தது. அதன் பயன்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. சமூக ஒருமைப்பாடு

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தைச் சார்ந்த மக்கள் மற்ற நிலப்பகுதிகளுக்குச் சென்று குரவைக்கூத்தினை நிகழ்த்தியுள்ளனர். இத்தகைய கலாச்சாரப் பரிமாற்றங்கள் வெவ்வேறு நிலத்து மக்களிடையே நிலவிய பிரிவினைகளைக் குறைத்து, சமுதாய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தின.

2. ஆக்கப்பூர்வமான பொழுதுபோக்கு

பெண்கள் விளையாடும் ஊசல் (ஊஞ்சல்), அலவனாட்டு (நண்டு பிடித்தல்), பொய்தலாடல் போன்ற விளையாட்டுகளைப் போலவே, குரவைக்கூத்தும் ஒரு சிறந்த மற்றும் நாகரிகமான பொழுதுபோக்காக விளங்கியது.

3. இளைஞர்களின் நல்வழிப்படுத்தல்

சமூகத்தில் நிலவிய சூதாட்டம் போன்ற தீய பழக்கங்களில் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதைத் தடுத்து, அவர்களின் ஆற்றலை ஒரு கலைசார்ந்த நிகழ்வில் ஒருங்கிணைக்க குரவைக்கூத்து உதவியது. இது ஒரு சிறந்த மனமாற்றக் கருவியாகச் செயல்பட்டது.

4. இசைக்கலையின் வளர்ச்சி

தமிழர் இசைக்கருவிகளின் வளர்ச்சிக்கு இக்கூத்து பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. சிறுபறை, தொண்டகப்பறை, ஆம்பற் குழல் மற்றும் தண்ணும்மை போன்ற பல்வேறு இசைக்கருவிகள் இக்கூத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் இசைக்கலை செழுமையடைந்தது.

5. இலக்கிய வளம்

குரவைக்கூத்திற்காக இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் 'குரவைச் செய்யுள்' என்னும் புதிய இலக்கிய மரபு தோன்றக் காரணமாக அமைந்தன. இது புலவர்களின் கற்பனைத் திறனையும் பாப்புனையும் ஆற்றலையும் ஊக்கப்படுத்தியது. கூத்துக்கலை சார்ந்த இலக்கியங்கள் பெருக இக்கூத்து ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

குன்றக்குரவை: முருகனின் புகழும் வேலின் சிறப்பும்

சிலப்பதிகாரத்தில் குறிஞ்சி நில மகளிர் முருகப்பெருமானைப் போற்றிப் பாடும் பாடல்கள், இறைவனின் வீரத்தையும் கருணையையும் ஒருசேர விளக்குகின்றன.

1. வழிபாட்டிற்கான அழைப்பு

புனலாடி மகிழ்ந்த தோழியர், தங்கள் கண்கள் சிவக்கும்படி நீரில் விளையாடியதைக் குறிப்பிடுகின்றனர். "இனி நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன?" என்று வினவியபோது, "கடலின் நடுவே மாமரமாய் நின்ற சூரபதுமனைச் சங்காரம் செய்த வெற்றிவேல் ஏந்திய முருகனைப் போற்றி, நாம் அனைவரும் கைகோர்த்துக் குரவைக்கூத்தாடிப் புகழ் பாடுவோம்" என ஒருவரை ஒருவர் அழைத்து வழிபாட்டைத் தொடங்குகின்றனர். இதனை,

"உரைஇனி மாதராய் உண்கண் சிவப்பப்

புரைதீர் புனல்குடைந் தாடினோ மாயின்

உரவுநீர் மாகொன்ற வேலேந்தி ஏத்திக்

குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம்வா தோழி!"

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.6)

எனும் சிலப்பதிகாரப் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. **MARCH - APRIL**

2. திருத்தலங்களும் சூரசம்ஹாரமும்

முருகப்பெருமான் நீங்காது உறையும் இடங்களாகத் திருச்செந்தூர், திருச்செங்கோடு, வெண்குன்று (சுவாமிமலை), மற்றும் திருவேரகம் ஆகியவற்றை இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார். அலைகடலின் உள்ளே புகுந்து, அசுரனாகிய மாமரத்தை இருகூறாகப் பிளந்த அந்தப் பிரகாசமான 'வெள்ளை வேல்', நம் இறைவனின் திருக்கரத்தில் உள்ள ஒப்பற்ற ஆயுதம் அன்றோ! என அவ்வேலின் வீரம் போற்றப்படுகிறது. இதனை,

**"சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமும் நீங்கா இறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பௌவத்தின் உள்புக்குப் பண்டொரு நாள்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே."**

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.7)

எனச் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துரைக்கின்றது.

3. ஆறுமுகனின் அருளாற்றல்

ஆறு திருமுகங்களையும், பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையும் கொண்டு, தனக்கு நிகர் எவருமில்லாத பேராற்றல் கொண்டவனாக முருகன் விளங்குகிறான்.

MARCH - APRIL

பிணிமுகம் எனும் மயில் வாகனத்தில் ஏறிச் சென்று, அசுரர்களின் ஆணவத்தை அழித்தவன் அவன். விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனே வணங்கித் துதிக்குமாறு, பகைவர்களை வீழ்த்திய அந்த 'வெற்றிவேல்' முருகனின் கையில் உள்ள அற்புத வேல் அன்றோ! என்பதை,

"அணிமுகங்க ளோராறும் ஈராறு கையும்

**இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேல் தொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ணம்
மணிவிசும்பில் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே."**

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.8)

என வஞ்சிக் காண்டம் விளக்கியுரைக்கின்றது.

4. பிறப்பும் கிரவுஞ்ச மலை அழிப்பும்

சரவணப் பொய்கையில் தாமரை மலர்களிடையே அவதரித்து, அறுவர் கார்த்திகைப் பெண்களின் திருமுலைப்பாலை அருந்தி வளர்ந்தவன் முருகன். வானத்தை முட்டும் அளவுக்கு உயர்ந்து நின்ற கிரவுஞ்ச மலையையும், அதன் மறைவில் ஒளிந்திருந்த அசுரனின் மார்பையும் பிளந்து எறிந்த அந்த 'நெடிய வேல்', நம் பெருமானின் கையில் உள்ள வல்லமை மிக்க வேல் அன்றோ!

என்பதை,

"சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர்
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கைவேலன்றே
வருதிகிரி கோல் அவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுபெயர்க் குன்றம் கொன்ற நெடுவேலே."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.9)

எனும் பாடல் வழி சிலப்பதிகாரம் கூறியுள்ளது.

இவற்றின்வழி சிலப்பதிகாரம் முருகனின் வேலின் அழகு, வீரம், வழிபடும் முறை, அதனால் கிட்டும் அருள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு குரவை ஆடப்பட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இது நகைப்பிற்கு உரியது! – தலைவியின் மெல்லிய ஏளனம்

குறிஞ்சி நிலத் தலைவி, தன் காதலன் மீது கொண்ட காதலால் உடல் மெலிந்து காணப்படுகிறாள். இதைக் கண்டு அஞ்சிய தாய், இது ஏதோ தெய்வக் குற்றம் என்று கருதி வெறியாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். இதனைப் பார்த்துத் தலைவி தோழியிடம் கூறும் வேடிக்கையான கருத்துகள் இதோ.

1. தாயின் அறியாமையும் வேலன் வருகையும்

தோழி! அழகான வளையல்களை அணிந்தவளே, இதைக் கேட்டால் சிரிப்புதான் வருகிறது! மிளகுக் கொடிகள் படர்ந்த மலைநாட்டைச் சேர்ந்த என் காதலனால் எனக்கு வந்த இந்தக் காதல் நோயைத் தாய் அறியவில்லை. இது முருகனால் வந்த நோய் என்று தவறாக எண்ணி, அதைக் குணப்படுத்த வெறியாடும் வேலனை அழைத்திருக்கிறாள். மருந்தாக வேண்டிய என் காதலனை விடுத்து, சம்பந்தமே இல்லாத வேலனை அழைப்பது எத்துணை அறியாமை! என்பதை,

"இறைவளை நல்லாய் இதுநகையா கின்றே

கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க

அறியாள்மற் றன்னை அலர்கடம்பன் என்றே

வெறிஆடல் தான்விரும்பி வேலன்வருகென்றான்."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.10)

என எடுத்துரைக்கின்றது.

2. வேலனும் முருகனும் - ஒரு நகைச்சுவைப் பார்வை

நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகள் கொண்ட வளையல்களை உடையவளே! என் காதலன் தந்த நோயைத் தீர்க்க வேலன் வருகிறானாம். அவன் வந்தால் அவன் அறிவற்றவன்.

MARCH - APRIL

ஒருவேளை அவன் கூப்பிடக் கேட்டு, கிரவுஞ்ச மலையை அழித்த அந்த முருகப்பெருமானே இங்கு வருவார் என்றால், அவரும் அறிவில்லாதவரே! காதலால் வந்த நோயைத் தீர்க்க இவர்கள் வருவது வேடிக்கையாக இல்லையா? என்பதை,

"ஆய்வளை நல்லாய் இதுநகை யாகின்றே

மாமலை வெற்பன்னோய் தீர்க்கவரும் வேலன்

வருமாயின் வேலன் மடவன் அவனிற்

குருகு பெயர்க்குன்றம் கொன்றான் மடவன்."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.11)

எனும் பாடலில் சிலப்பதிகாரம் கூறியுள்ளது.

3. ஆலமர் செல்வன் மகனும் அறியாமையும்

செறிவான வளையல்களை அணிந்த தோழியே! மணம் வீசும் மலைநாடனான என் காதலனால் வந்த துன்பத்தைப் போக்க வேலன் வருவது மடமை. ஒருவேளை, ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருக்கும் சிவபெருமானின் மகனான முருகனே இங்கு நேரில் வந்தால், அவர் வேலனை விடவும் பெரிய அறிவிலி ஆவார். ஊர் சிரிக்கும் இந்தச் செயல்களைக் கண்டு எனக்கு நகைப்புதான் வருகிறது. என்பதை,

**"செறிவளைக்கை நல்லாய் இதுநகையா கின்றே
வெறிகமிழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
வேலன் மடவன் அவனினும் தான்மடவன்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்;"**

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.12)

எனும் பாடலில் தோழியிடம் தலைவி கூறுகின்றாள்.

4. கார்காலக் கடம்பனும் காதலும்

அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்தவளே! என் காதலனின் மார்பைத் தழுவ முடியாமல் வாடும் என் நோயைத் தீர்க்க வரும் வேலன் அறியாமையில் உள்ளான். கார்காலத்துக் கடம்ப மலர்களை மாலையாக அணிந்த என் கடவுள் முருகன், அந்த வேலன் அழைப்பிற்காக இங்கு வருவாரானால், அவர் அந்த வேலனை விடவும் மதியற்றவர் ஆவார். உண்மையான காரணம் தெரியாமல் இவர்கள் செய்யும் இந்த வெறியாட்டு விழா வெறும் கேலிக்கூத்தே! என்பதை,

**"நேரிழை நல்லாய் நகையாம் மலைநாடன்
மார்பு தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தீர்க்க வரும்வேலன் தன்னினும் தான்மடவன்
கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின்."**

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.13)

எனச் சிலப்பதிகாரத் தலைவி எடுத்துரைக்கின்றாள்.

MARCH - APRIL

இவற்றின்வழி, வேலன் முருகனின் பூசாரி, முருகனுக்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்தப்பட்டது, அது நோய் தீர்க்கும் வழிபாடு, சிவனை ஆலமரத்தயில் வைத்து வழிபாடு நிகழ்த்தினர் என்பவையெல்லாம் அறியமுடிகின்றது. தற்கால வழிபாட்டு மரபில் பிள்ளையாரை ஆலமரத்தடியில் வைத்து வழிபடுகின்றனர்.

இறைவனிடம் வரம் வேண்டுகல்: களவு நீங்கி மணம் கூடல்

வெறியாட்டு நிகழ்வின் முடிவில், தலைவியும் தோழியரும் முருகப்பெருமானிடம் தங்களின் உண்மையான காதலை வெளிப்படுத்தி, திருமண வாழ்வு வேண்டி நிற்பதை இப்பாடல்கள் சித்தரிக்கின்றன.

1. தலைவனின் மணம் வேண்டுகல்

வெறியாடும் களத்திற்கு, நீல நிற மயிலின் மீது அமர்ந்து வள்ளியம்மையுடன் சிவபெருமானின் திருமகன் வருவார் என்பது உறுதி. அவ்வாறு முருகன் அங்கு வரும்போது, "பெரிய மலைநாட்டைச் சார்ந்த எம் காதலன் எம்மை மணந்துகொள்ள அருள்புரிக" என்று அவரிடம் வேண்டித் தொழுவோம் எனத் தலைவியர் கூறுகின்றனர். இதனை,

"வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து

நீலப் பறவைமேல் நேரிழை தன்னோடும்

MARCH - APRIL

ஆலமலர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தால்

மால்வரை வெற்பன் மணஅணி வேண்டுதுமே."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.14)

எனும் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

2. வள்ளியின் பாதம் பணிந்து வேண்டுதல்

கயிலைநாதனின் புதல்வனே! உனது திருவடிகளையும், பிறை போன்ற நெற்றியையும் இளமையையும் உடைய வள்ளி நாயகியின் மென்மையான மலர் போன்ற பாதங்களையும் நாங்கள் வணங்குகிறோம். "அயலார் வந்து பெண் கேட்பதைத் தடுத்து, நாங்கள் விரும்பும் எம் காதலருடனேயே திருமண வாழ்வு அமைய அருள்புரிவாயாக" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர். என்பதை,

"கயிலைநன் மலையிறை மகனைநின் மதிநுதல்

மயில்இயல் மடவரல் மலையர்தம் மகளார்

செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதேம்

அயல்மணம் ஒழியருள் அவர்மணம் எனவே."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.15)

என வஞ்சிக் காண்டம் எடுத்துரைக்கின்றது.

3. குறவர் குலத்தைக் காக்க வேண்டுகல்

பார்வதியின் திருமகனே! உமது துணைவியான வள்ளி பிறந்த இந்தக் குறவர் குலத்து மகளிரின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் உயரிய தெய்வமே! எம் காதலன் ஊரார் அறியும் வண்ணம் எம்மைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்; அதற்கு உனது இணையடிகளைப் பணிந்து வரம் கேட்கிறோம் என்று அவர்கள் இறைஞ்சுகின்றனர். இதனை,

"மலைமகள் மகனைநின் மதிநுதல் மடவரல்

குலமலை உறைதரு குறவர்தம் மகளார்

நிலையுயர் கடவுள்நின் இணையடி தொழுதேம்

பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.16)

எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

4. வஞ்சினத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுகல்

ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட ஒப்பற்ற கடவுளே! உனது துணைவியும் எங்கள் குலத்து மகளுமான வள்ளியுடன் சேர்ந்து உன்னைப் போற்றுகிறோம். முன்பு ஆற்றுத்துறையில் உனது பாதங்களைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்த எம் காதலன், இப்போது எம்மைக் களவில்

மணம் முடிப்பதைத் தவிர்த்து, ஊர் போற்ற நல்ல முறையில் திருமணம் செய்து கொள்ள நீயே அருள் செய்ய வேண்டும் என்று மனமுருகி வேண்டுகின்றனர். இதனை,

"குறமகள் அவளும் குலமகள் அவளொடும்

அறுமுக வொருவநிரன் அடியிணை தொழுதேம்

துறைமிசை நினதுஇரு திருவடி தொடுநர்

பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே."

(சிலப்பதிகாரம் - வஞ்சிக் காண்டம் (குன்றக் குரவை), பா.17)

எனச் சிலப்பதிகாரக் குன்றக் குரவை கூறுகின்றது.

இவற்றின்வழி, முருகன் காதலுக்குரிய கடவுள், வள்ளி முருகனின் காதல் மனைவி அவர்களை வேண்டினால் தங்கள் காதல் நிறைவேறும் ஊரறிய திருமணம் நடைபெறும் என அக்கால மக்கள் நம்பினர் . அதனால் முருகனை குரவைப் பாடி துதித்தனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரக் குன்றக்குரவை என்பது குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியலை ஒரு நுண்படலமாக (Microcosm) நமக்குக் காட்டுகிறது. இவர்களின் வாழ்வு உழைப்பு, இயற்கை இன்பம், கலை, மற்றும் பக்தி ஆகிய நான்கு தூண்களில் நிலைபெற்றிருந்தது.

MARCH - APRIL

- **இயற்கை வாழ்வு:** வேங்கை மர நிழலிலும், அருவிகளிலும் திளைத்த அவர்களின் வாழ்வு சூழலியலோடு இயைந்தது.
- **கலை மரபு:** குரவைக்கூத்து என்பது தமிழர்களின் தொன்மையான கூட்டு ஆடல் வடிவத்தையும், அதன் சமூகப் பயன்களையும் உணர்த்துகிறது.
- **பக்தி நெறி:** முருகனை வெறும் தெய்வமாகப் பார்க்காமல், தங்கள் குலத்தைச் சேர்ந்த வள்ளியின் கணவனாக, ஒரு நெருங்கிய உறவாகக் கருதி அவர்கள் வழிபட்ட முறை வியப்பிற்குரியது.

முடிவாக, தலைவியின் காதல் போராட்டமும், வெறியாட்டு குறித்த அவளது எள்ளல் பார்வையும் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய உளவியல் மற்றும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. தன் காதலனுடன் ஊரறிய மணம் முடிக்க வேண்டி நிற்கும் அந்தப் பிரார்த்தனை, தமிழர்களின் அறம் சார்ந்த இல்லற வாழ்வின் விழுமியத்தைப் பறைசாற்றுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அருணகிரிநாதர், கந்தரலங்காரம் (மூலமும் உரையும்), சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், (மறுபதிப்பு - 2012).

2. உ வே சா (பதி.), சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் டாக்டர் உ.வே.சா நூல் நிலையம், 2008, சென்னை.
3. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.), சங்க இலக்கியம், குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்), டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, (ஒன்பதாம் பதிப்பு - 2015).
4. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.), நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, (பத்தாம் பதிப்பு - 2008).
5. கௌமாரீஸ்வரி. எஸ். (பதி.), அபிதான சிந்தாமணி, (செம்பதிப்பு), சீதை பதிப்பகம், டிசம்பர் 2004, சென்னை.
6. சுந்தரனார் வீ.ப.கா (விருத்தியுரை),சேறை அறிவனார் இயற்றிய பஞ்சமரபு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1993, திருநெல்வேலி.
7. சுப்பிரமணியன். ச. வே, அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2010, சென்னை.
8. தாமோதரம் பிள்ளை சி. வை. (பதி.), சங்க இலக்கியம், கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்), வி. வி. எஸ். பதிப்பகம், சென்னை.
9. பாக்கியமேரி எஃப்., காலந்தோறும் தமிழர் கலைகள், அறிவுப்பதிப்பகம், சென்னை-14

10. பெருமாள் ஏ. என்., தமிழர் இசை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், அக்டோபர் 1984, சென்னை.
11. வேணுகோபால் பிள்ளை. மே.வீ. (பதி), சாத்தனார் அருளிச் செய்த கூத்தநூல், ச.து.சு.யோகியார் பொழிப்புரை, தமிழ்நாட்டுச் சங்கீத நாடக சங்கம், மத்திய சங்கீத நாடக அகாடமி, செப்டம்பர் 1968, சென்னை.

References

1. Arunagirinathar, Kandhar Alangaram (moolamum uraiyum), Saraswathi Mahal Library, Thanjavur, (Reprint - 2012).
2. U. V. Swaminatha Iyer (Ed.), Nakkirar's Tirumurugatrappadai, Dr. U. V. Swaminatha Iyer Library, Chennai, (10th Edition - 2008).
3. U. V. Swaminatha Iyer (Ed.), Sangam Literature: Kurunthogai (moolamum uraiyum), Dr. U. V. Swaminatha Iyer Library, Chennai, (9th Edition - 2015).
4. U. V. Swaminatha Iyer (Ed.), Silappathikaram: Original Text with Arumbada Urai and Adiyarkkunallar's Commentary, Dr. U.V.S. Library, 2008, Chennai.
5. Kaumarieswari, S. (Ed.), Abithana Chinthamani (Classical Edition), Seethai Pathippagam, December 2004, Chennai.
6. Sundaranar, V. P. K. (Explanatory Notes), Seerai Arivanar's Pancha Marabu, Saiva Sidhantha Noorpthippu Kazhagam, 1993, Tirunelveli.
7. Subramanian, S. V., Adiyarkkunallar Uraithiran (The Commentary Skills of Adiyarkkunallar), Meiyappan Pathippagam, 2010, Chennai.
8. Damodaram Pillai C. W. (Ed.), Sangam Literature: Kalithogai (moolamum uraiyum), V. V. S. Pathippagam, Chennai.

9. Bakkiyamery, F., Kaalamthorum Tamizhar Kalaigal (Arts of Tamils Through the Ages), Arivu Pathippagam, Chennai-14.
10. Perumal, A. N., Tamizhar Isai (Music of Tamils), International Institute of Tamil Studies, October 1984, Chennai.
11. Venugopal Pillai, M. V. (Ed.), Sathanar's Koothanool with S.D.S. Yogyar's Explanatory Notes, Tamil Nadu Sangita Nataka Sangam & Central Sangeet Natak Akademi, September 1968, Chennai.